

смъртъ, докато чужденеца се грѣшна мъртавъ въ краката му. Орли разрѣфаха мяса му, а горска самовила дигна бѣлия му костникъ отъ главата.

Сурия еленъ бѣ по-жилавъ отъ дрѣна и по-бързъ отъ вѣтъра; — самъ ловджийска стрѣла е надбѣгвалъ и, отъ когато го е майка родила, не е остало долъ и бърдо да го не преброди . . .

Дойде часъ да изпитатъ и двамата сили.

Изъ хралупи се спотайватъ още диви пчели. Далече презъ утринната дрезгавина наднича бѣлоснѣженъ върхъ и се огледва въ застоялитъ води на извора, край брѣговетъ на който е избуяла тънка остро-върха трева.

Рогачитъ се разстѣпиха единъ срещу другъ, а отгоре на ронливия брѣгъ се изправи и проточи дългашия сърната. Изведнѣжъ чевръсто се мѣрнаха презъ тревата тънки крака и се кръстосаха единъ съ другъ рога. Помѣри насамъ едина, другия се отдрѣпна нататъкъ и пакъ се удариха чела, изпращяха чепати рога. Стария напѣва съ всички сили, младия не стѣписва. Стария наведе глава да дигне предницата му, младия замахна на стария къмъ хълбоцитъ. Но стария се изви, отблъсна го и алена кръвъ обагри гърдитъ му. Разстѣпиха се мигомъ борцитъ, премѣриха се съ очи и пакъ стрѣвно се хвърлиха единъ на другъ. Рогача прѣхти цѣлъ запѣненъ, еленътъ, облѣнъ въ кърви, едвамъ процѣжда презъ стиснати зѣби несдържанъ ревъ. . . А подъ тѣхъ лѣга затѣпкана тревата. Дето стѣпятъ копита, земята се изръща. Надъ бистритъ, води на извора лихомъ се мѣрне-изчезне сѣнката имъ.

Зора замрежи небото, бързо преброди утреника изъ листния заслонъ на дървесата, и тѣ сепнато заромоляха. Борбата кипи. Странника криви насамъ-нататъкъ рога, иска да залѣже рогача и туку наведнѣжъ